

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

6 april 2000

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, HUISVESTING EN STEDELIJK BELEID

Vraag om uitleg van de heer Dirk De Cock tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de opname van leegstaande gemeentelijke eigendommen in de inventaris van leegstand en verkrotting

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de heffing op leegstand en verkrotting

Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Huisvesting en Stedelijk Beleid

Donderdag 6 april 2000

VOORZITTER : De heer Jan Penris

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.09 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Dirk De Cock tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de opname van leegstaande gemeentelijke eigendommen in de inventaris van leegstand en verkrotting

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Cock tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de opname van leegstaande gemeentelijke eigendommen in de inventaris van leegstand en verkrotting.

De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het decreet op de leegstand heeft tot doel de leegstand in Vlaanderen tegen te gaan. Bij besluit van de Vlaamse regering van 2 april 1996 wordt de heffing ter bestrijding van die leegstand en verkrotting van gebouwen en/of woningen geregeld. Overeenkomstig dat decreet zijn het de gemeenten die de inventaris opmaken van de leegstaande panden. In de praktijk blijkt dat deze inventaris niet steeds alle leegstaande gemeentelijke eigendommen omvat. Zo wordt in sommige gemeenten 'vergeten' een leegstaand eigendom te vermelden.

Mijnheer de minister, ik heb in dit verband de volgende vragen. Op welke wijze wordt gecontroleerd of de gemeenten hun leegstaand patrimonium opnemen in de inventaris van de leegstaande panden ? Werden er reeds inbreuken vastgesteld bij het opmaken van deze inventaris door het niet-opnemen van gemeentelijk leegstaand onroerend goed in die inventaris ? Over welke gemeenten

gaat het hier ? Op welke wijze worden eventuele inbreuken vastgesteld en bestraft ? Bestaan er studies, inventarissen of andere gegevens over leegstaande panden die eigendom zijn van de gemeentelijke, provinciale, gewestelijke of federale overheden, en omvatten deze gegevens eventueel de verdeling van die leegstaande panden over de verschillende Vlaamse gemeenten en de overeenstemmende bedragen aan leegstandsbelasting die de respectieve overheden dienden te betalen ?

De voorzitter : Mevrouw De Martelaer heeft het woord.

Mevrouw Ann De Martelaer : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik wil me aansluiten bij de vraag van de heer De Cock. Ik heb hier trouwens zelf al een schriftelijke vraag over gesteld. De problematiek is ook ruimer dan enkel die van de gemeenten die op een voldoende manier een inventaris moeten opmaken.

Heel wat gemeenten voldoen nog niet aan de bepalingen van het decreet. Ze hebben dus nog geen inventarissen opgesteld. Het decreet dateert echter al van 1996. Er staat ook in dat men voor het einde van het eerste kwartaal al stappen moest zetten. We zijn nu april 2000. In heel wat gemeenten is er nog altijd geen informatie beschikbaar of zijn er nog heel wat problemen.

Mijnheer de minister, wat zult u ondernemen om de gemeenten die deze wetgeving niet lijken te kennen, toch eindelijk eens op de goede weg te zetten ? U verliest immers heel wat inkomsten. De bedoeling van de wetgeving is natuurlijk ook om iets aan de leegstand te doen. Blijkbaar vinden heel wat gemeenten dat niet zo belangrijk.

De voorzitter : De heer Van der Poorten heeft het woord.

De heer Mark Van der Poorten : Mijnheer de voorzitter, het is niet echt mijn bedoeling om me bij deze vraag aan te sluiten. Ik wil het over het volgende hebben : in mijn eigen gemeente maken we een inventaris op. We doen dat op een zeer gedegen manier. We worden echter geconfronteerd met het probleem dat de gemeente als houder van het zakelijk recht over bepaalde woningen eigenlijk geen schuld treft voor de huidige leegstand. In het concrete geval waarnaar ik nu verwijs, is het bijvoorbeeld de bedoeling om een project inzake sociaal wonen uit te voeren. De afstemming van de procedures bij de diverse overheidsdiensten neemt echter zoveel tijd in beslag dat de woningen ondertussen al twee tot drie jaar leegstaan. Eigenlijk is het dus onlogisch dat men er op die manier zelf aanleiding toe geeft dat men een heffing moet betalen. Ik hoop dat er een mogelijkheid is om hierover straks nog verder te praten.

De voorzitter : Mijnheer Van der Poorten, het Reglement met betrekking tot vragen om uitleg is vrij strikt. U beschikt over andere parlementaire instrumenten om deze zaak onder de aandacht te brengen.

De heer De Loor heeft het woord.

De heer Herman De Loor : De heer De Cock zal ongetwijfeld wel enkele voorbeelden uit zijn regio voor ogen hebben. Ik ben echter zeer verwonderd dat er gemeenten zijn die hun patrimonium laten verkrotten. Die gemeenten komen immers niet tegemoet aan hun maatschappelijke taak. Ze hebben er toch alle belang bij om hun lokalen ter beschikking te stellen aan het verenigingsleven. In mijn regio ken ik geen voorbeelden van gemeenten die zich hieraan schuldig maken.

De voorzitter : De heer Van Goethem heeft het woord.

De heer Roland Van Goethem : Mijnheer de voorzitter, mijn vraag ligt in de lijn van de vraagstelling van de vorige sprekers. Ik verneem net dat een groot aantal gemeenten nog geen inventaris hebben opgemaakt van de leegstaande gebouwen. Toen het decreet werd uitgevaardigd, was het wel de bedoeling dat het vooral de leegstand in de binnensteden zou tegengaan. Ik vraag me af of men daar al enig zicht op heeft. Is de leegstand werkelijk gedaald of niet ?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ik ben graag bereid tot een gedachte-

wisseling in deze commissie over leegstand en verkrotting. Zoals u immers weet, werd aangekondigd dat een aantal kwaliteitsinstrumenten tegen het einde van het jaar aan evaluatie toe zijn. Met het oog op de gemeenteraadsverkiezingen is het tijdstip misschien niet het meest ideale om een open en eerlijk debat te voeren. Misschien kan het daarna plaatsvinden, maar voor mij kan dat gerust ervoor. Ik heb mijn eigen ideeën over dit onderwerp. Misschien is het goed om daar eens rustig over van gedachten te wisselen.

Ik ga in op de concrete vragen van de heer De Cock. Zoals bepaald in artikel 2 van het besluit van de Vlaamse regering van 2 april 1996 kan ik als minister bevoegd voor Huisvesting bij ministerieel besluit het beheer van de inventaris toevertrouwen aan een gemeentelijke administratieve eenheid. Momenteel zijn er 75 gemeenten die van deze mogelijkheid gebruik maken, en dus het beheer van de gemeentelijke inventaris op zich hebben genomen. In hetzelfde artikel wordt tevens bepaald dat de gewestelijke ambtenaren de hen toegekende bevoegdheden blijven uitoefenen op het grondgebied van alle gemeenten van het Vlaamse gewest. Dit betekent dat de gewestelijke ambtenaren eveneens kunnen optreden in die gemeenten die zelf de inventaris beheren.

De gemeenten die zich wensen te engageren en de toestand van het lokaal woonpatrimonium administratief opvolgen, dienen hiertoe uiteraard in eerste instantie de nodige ruimte te krijgen. Met het oog op de ontwikkeling van het lokaal woonbeleid biedt het beheer van de inventaris zeker een aantal mogelijkheden. In dit licht werd de administratieve praktijk in het verleden uitgebouwd. Het moet worden vermeld dat de gewestelijke ambtenaren enkel optreden voor zover redelijkerwijze kan worden aangenomen dat de gemeente de regelgeving niet wenst toe te passen. In de praktijk komt dit zelden voor.

Om voor de hand liggende redenen, die ik natuurlijk niet goedkeur, was dit wel het geval in een tweetal faciliteitengemeenten. De gewestelijke ambtenaren hebben daar dan ook hun verantwoordelijkheid opgenomen en het nodige gedaan voor de opname van de leegstaande woningen in de gewestelijke inventaris.

Bovendien wordt vanaf midden 1999 niet meer alle leegstand geregistreerd. Elke andere functie dan de woonfunctie, die werkelijk en niet-occasioneel gebruik van de woning meebrengt en die kan worden aangetoond, wordt decretaal niet meer als leegstand beschouwd. In de praktijk is het verschil ech-

Anciaux

ter niet steeds merkbaar. Dit kan het ogenschijnlijk arbitrair optreden mede verklaren.

Volledigheidshalve moet ik hieraan toevoegen dat de mogelijke nalatigheid van de gemeentelijke inventarisbeheerders in de regelgeving niet als een inbreuk wordt beschouwd. Er zijn dan ook geen uitdrukkelijke bepalingen opgenomen die een sanctie bepalen.

Ik vind overigens dat het opleggen van sancties niet aangewezen is. De gemeenten gaan vrijwillig de nodige engagementen aan en in de convenants wordt een partnerschap beoogd. In die context passen geen sanctiemaatregelen, een stimulans is beter. Het beoogde einddoel is dan ook een lokaal woonbeleid uit te bouwen, waarbij de inventaris als nuttig instrument kan worden gehanteerd. Zoals hoger vermeld zijn er enkel administratieve maatregelen mogelijk wanneer een gemeente het beheer van de inventaris als een voorwendsel gebruikt om een minimale activiteit te ontplooiën. In dit geval kunnen de gewestelijke ambtenaren hun volle bevoegdheden uitoefenen of kan desnoods het convenant tussen de gemeente en de minister worden beëindigd. Dit laatste is in de praktijk nog niet voorgevallen.

De inventarisatie van de leegstaande gebouwen gebeurt steeds op basis van aannemelijke indicaties. De oorsprong van een gebouw of het feit dat een overheid als houder van het zakelijk recht optreedt, heeft geen relevantie om al dan niet te inventariseren. De uitbouw van het informaticapakket is hierop niet afgesteld en binnen het korte tijdsbestek is het niet mogelijk om te bepalen wat het percentage aan overheidsgebouwen is in de lijst van leegstaande panden. Momenteel zijn 16.000 panden geïnventariseerd als leegstaand. We zouden ze stuk voor stuk moeten checken om te weten wie de eigenaar is. Als u daarop aandringt, wil ik die opdracht geven. Het resultaat zal u echter niet snel bereiken.

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Ik sluit me aan bij uw idee om in deze commissie een gedachtewisseling te houden over de leegstand. Ik heb begrepen dat u het lokaal woonbeleid via de inventarisatie van de leegstand in een stroomversnelling wilt laten belanden. De landelijke gemeenten besteden immers niet al te veel aandacht aan de leegstand. Ze kunnen best wat stimulans gebruiken.

U sprak over 16.000 geregistreerde leegstaande panden. Het zou interessant zijn om te weten wat het aandeel van de overheid daarin is. Ik vermoed dat dit een gigantisch werk is. Misschien is het mogelijk om dat via een of ander computerprogramma in grafieken om te zetten.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : De heffingen liggen, zeker in het licht van de gemeenteraadsverkiezingen, bij veel gemeenten nogal gevoelig. Het kost hen heel wat werk en dat komt uiteindelijk ten goede van de gewestelijke overheid. Blijkbaar krijgen ze te weinig terug voor hun inspanningen. De financiële vergoeding ligt erg laag. De grootste return is de verbetering van het woonpatrimonium en de leefomgeving. Voor mij geldt dat als essentieel en prioritair.

Er zijn gesprekken aan de gang naar aanleiding van de evaluatie van dat deel van het beleid. Er werd een evaluatie van alle instrumenten voor de kwaliteitsbewaking opgestart. Deze moet tegen het einde van het jaar klaar zijn. De steden en gemeenten worden erbij betrokken via werkgroepen. Ze zijn vragende partij om wijzigingen in het decreet aan te brengen. Ook de administratie vindt de return te laag. Een parlementair debat, over de partijgrenzen heen, lijkt me dan ook aangewezen.

De voorzitter : Mijnheer Van der Poorten en mijnheer De Cock, de agenda van vandaag laat ons niet toe hier nu uitgebreid op in te gaan. Ik stel voor dat we in de loop van de maand juni een gedachtewisseling houden met de minister. Kan de vergadering daarmee instemmen ? Ook de CVP-fractie ? Dat is nog ruim voor de gemeenteraadsverkiezingen.

De heer Mark Van der Poorten : Dat heeft er weinig mee te maken, mijnheer de voorzitter. Ik wilde enkel een aantal zaken signaleren zodat de minister er rekening kan mee houden. Zowel het parlement als de regering moeten aan een goede regelgeving werken. Beide moeten voorkomen dat er ontsappingsmogelijkheden overblijven. Voorafgaand aan de gedachtewisseling kunnen we misschien gemeentelijke ambtenaren uitnodigen die vertrouwd zijn met de praktijk. Het was helemaal niet mijn bedoeling om hierover een controverse neer te zetten. De heer De Cock zal zeker gelijk hebben, ik ken voorbeelden van het tegengestelde.

De voorzitter : Mijnheer Van der Poorten, u kent het Reglement even goed als ik. U weet welke middelen u ter beschikking staan. Ik stel voor dat we

Voorzitter

een debat houden. Als u voorafgaandelijk een hoorzitting wil, kan dat natuurlijk.

De heer Mark Van der Poorten : Mijnheer de voorzitter, vroeger konden we in deze commissie vrij, open en soepel vergaderen. We konden debatteren zonder de controverse op te zoeken.

De voorzitter : Ik pas het Reglement zeer strikt toe, mijnheer Van der Poorten. Het Reglement biedt veel mogelijkheden, ik raad u aan om daarvan gebruik te maken.

Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Carl Decaluwe tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de heffing op leegstand en verkrotting

De voorzitter : Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Decaluwe tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Stedelijk Beleid, Huisvesting en Brusselse Aangelegenheden, over de heffing op leegstand en verkrotting.

De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Ik denk dat iedereen het erover eens is dat het beleid de leegstand en verkrotting moet bestrijden. Men kan woningen, appartementsblokken, fabriekspanden toch niet moedwillig jaren lang leeg laten staan. Leegstand betekent een kanker in het weefsel. Het decreet begint hier en daar vruchten af te werpen.

Het is ook belangrijk dat de reglementering over de leegstand reeds is gewijzigd. Dit gebeurde tijdens de vorige legislatuur onder meer onder impuls van de heer Van der Poorten. Daarbij hebben we ons gebaseerd op concrete voorbeelden die uit het leven zijn gegrepen. Vele mensen creëren de leegstand immers niet moedwillig.

Deze voormiddag had ik het in de commissie voor Leefmilieu over het verband tussen het bodemsaneringsdecreet en de leegstand. Een aantal historisch vervuilde panden zijn onverkoopbaar geworden. De koper is immers verplicht om de vervuilde gronden te saneren, maar kan op voorhand niet in-

schatten hoeveel dat zal kosten. De panden raken niet verkocht, wat leidt tot leegstand en verkrotting.

Via het decreet van 18 mei 1999 werden een aantal aanpassingen aangebracht. Zo wordt onder meer een vrijstelling van leegstandheffing verleend aan mensen die zijn opgenomen in een instellingen voor ouderen. Door de aanpassingen sluit het decreet beter aan bij de intenties van de decreetgever om storende, speculatieve leegstand en verkrotting te bestrijden. Er wordt aandacht besteed aan de situaties waarin een uitzonderingsmaatregel gerechtvaardigd is.

Mijnheer de minister, ik heb een aantal voorbeelden gekoppeld aan mijn vragen. Ten eerste stelt het decreet van 18 mei 1999 dat bij wijze van uitzondering wordt gelijkgesteld met de woonfunctie : 'elke andere functie die effectief en niet-occasioneel gebruik van de woning met zich meebrengt'. Hiermee wordt vermeden dat woningen die niet letterlijk worden bewoond, maar wel worden gebruikt en onderhouden, bijvoorbeeld door een verzekeringskantoor of een jeugdhuis, in aanmerking komen voor de heffing. Hebt u de nodige modaliteiten al vastgelegd ? Indien niet, kunt u dan uitleggen waarom nog niets is gebeurd ? Indien wel, kunt u dan vertellen wat al werd gedaan ?

Ten tweede wil ik graag weten hoe de bezwaren tegen de heffing door de administratie worden behandeld. Ik kan u tientallen voorbeelden geven waarbij de letter van de wet wel wordt gevolgd, maar sprake is van Kafkaïaanse toestanden. Worden de indieners altijd op de hoogte gebracht van de gevolgen die aan hun bezwaarschriften worden gegeven ? Er zijn eigenaars die een heffing moeten betalen, maar niets hebben vernomen over de behandeling van hun bezwaarschrift.

Ten derde worden in bepaalde gevallen aanslagbrieven verstuurd naar eigenaars die wel kunnen bewijzen dat de woning of het appartement wordt verhuurd, maar waarbij de huurders zich niet hebben ingeschreven in het bevolkingsregister. Hoe kan een verhuurder de huurder verplichten om zich wel in te schrijven ? Is een heffing op leegstand in dergelijke gevallen aangewezen ? Welke oplossingen ziet u voor dit probleem ?

Ten vierde wordt bij de administratieve akte van leegstand een aanvraagformulier voor vrijstelling of schorsing van de heffing gevoegd. Deze formulieren bevatten, bijna één jaar na de goedkeuring van het decreet van 18 mei door het Vlaams Parlement, nog steeds niet alle uitzonderingsmaatregelen.

Decaluwe

len uit dat decreet. Zo werd de term 'gerechtelijke expertises' nog niet geschrapt. Ook over de gelijkstelling van de woonfunctie met andere functies die een werkelijk en niet-occasioneel gebruik van de woning impliceren, is niets terug te vinden in de formulieren. Wat is de reden daartoe? De vrijstelling bij opname in een erkende instelling voor ouderen wordt slechts in heel kleine lettertjes vermeld. Acht u het normaal dat de administratie de gewijzigde wetgeving niet volgt in haar formulieren? Wat zult u doen om dit recht te zetten?

De voorzitter : De heer Van der Poorten heeft het woord.

De heer Mark Van der Poorten : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik treed de heer Decaluwe voor 100 percent bij op het punt van de behandeling van de bezwaarschriften. Er wordt onvoldoende informatie verstrekt aan de eigenaars van de panden. Ze krijgen enkel een melding van ontvangst, ongeveer een maand na het indienen van hun bezwaarschrift. Daarop staat niet veel meer dan een referentie- en dossiernummer.

Ook de gemeenten, die toch de inventarishouders zijn, beschikken over veel te weinig informatie. Ze weten niet wie een bezwaar heeft ingediend, noch wat de reden voor het bezwaar is. Pas zes of tien maanden later, wanneer werd beslist of de heffing al dan niet terecht werd toegekend, worden de gemeenten ingelicht over de resultaten. Ze krijgen daar geen uitleg bij. De inventarishouders zouden toch moeten weten wie bezwaar heeft ingediend en waarom. Ze zouden ook moeten worden ingelicht over de evolutie van de dossiers. Bovendien zouden ze ook op de hoogte moeten zijn van de motivatie om het bezwaar al dan niet te verwerpen. Het gemeentebestuur zou daardoor bij de opmaak van de inventaris van de volgende dienstjaren reeds weten welke gevallen wel en welke niet moeten worden opgenomen.

Het zou heel zinnig zijn om mensen uit de praktijk te betrekken bij het aangekondigde overleg.

De voorzitter : De heer De Loor heeft het woord.

De heer Herman De Loor : Ik wil er voor de besprekingen over dit thema al even op wijzen dat we heel voorzichtig moeten zijn bij het toepassen van afwijkingen op de maatregel. Het klopt dat er voorbeelden te vinden zijn van mensen die onterecht zijn getroffen door de maatregel, maar we

moeten vermijden dat hij wordt uitgehold. Vlamingen zijn immers heel vindingrijk als ze willen ontsnappen aan iets dat centen kost.

De voorzitter : Mevrouw Vertriest heeft het woord.

Mevrouw Isabel Vertriest : Mijnheer de voorzitter, ik sluit me aan bij de heer De Loor. Ik pleit er ook voor om de discussie over leegstand samen met de commissie voor Ruimtelijke Ordening te voeren. We zullen het immers niet enkel hebben over leegstand en verkrotting in de stedelijke kernen en gemeenten, maar ook over de algemene vraag hoe we met leegstand kunnen omgaan en hoe we het hergebruik kunnen optimaliseren.

De voorzitter : We zullen zeker onderzoeken of dit aangewezen en technisch mogelijk is.

Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Mijnheer Decaluwe, op uw eerste vraag kan ik antwoorden dat de wijzigingen van het decreet van 18 mei 1999 houdende de wijziging van het leegstandsdecreet, inderdaad van fundamenteel belang zijn. Het oorspronkelijke uitgangspunt waarbij het werkelijk vervullen van de woonfunctie centraal stond en waarbij elk ander gebruik in beginsel kon worden bestraft, werd verlaten. Terecht werd dan ook een correctie aangebracht ten voordele van elke aangetoonde andere functie. Met andere woorden, waar vroeger de bestemming tot wonen primeerde, vormt nu het feitelijk gebruik het doorslaggevend criterium. Ook al werd de wijziging decretaal als uitzondering bedoeld, het feitelijk gebruik zal steeds in aanmerking moeten worden genomen. Dit betekent dat een maximale invulling wordt gegeven aan de wijziging. In die context dringen zich dan ook veel minder uitvoeringsmodaliteiten op en is de administratieve praktijk duidelijk : elk ander gebruik moet worden aangetoond, maar zal, eens aangetoond, aanleiding geven tot toepassing van de uitzonderingsclausule.

Op uw tweede vraag, over de bezwaren, zal ik een diplomatisch antwoord geven. De bezwaren tegen de heffing worden behandeld door de Administratie Budgettering, Accounting en Financieel Management, de Abafim. Voor de concrete administratieve praktijk met betrekking tot deze beroepsprocedure verwijs ik u door naar de minister van Financiën, de heer Patrick Dewael.

Wat uw derde vraag betreft : de vaststelling van de leegstand gebeurt op basis van indicaties, waarbij het geheel aan indicaties een aannemelijk vermoeden

Anciaux

den van leegstand vormen. Een indicatie is bijvoorbeeld het ontbreken van een domiciliëring.

Voorafgaandelijk aan het aanslagbiljet wordt de betrokken eigenaar op de hoogte gebracht van de vaststellingen. Hij of zij kan dan de vaststelling betwisten bij de administratie die het beheer van de inventaris waarneemt. Hiertoe werd reglementair in een betwistingsprocedure voorzien. Indien blijkt dat het pand werkelijk verhuurd is en dit wordt aangetoond, zal er uiteraard geen verder gevolg worden gegeven aan de vaststelling.

Vele eigenaars reageren pas nadat een aanslagbiljet werd verstuurd. In dit geval zal alsnog in beroep, met name bij Abafim, de reële huur als een element kunnen worden ingebracht ter ontlasting van de heffing. Het is evenwel niet mogelijk de huurder te verplichten om zich te domiciliëren waar hij of zij een hoofdverblijf huurt. Deze aangelegenheid maakt overigens deel uit van een federale materie. Vaak leven we in een dubbele, parallelle wereld waarin grote verschillen bestaan tussen de werkelijkheid en de juridische werkelijkheid. De domiciliëring, het niet-inschrijven of het nadien niet-uitschrijven van huurders leidt niet alleen op dit vlak tot problemen. Zo blijkt dat in meer dan 10 percent van de gevallen een bewarend beslag wordt gelegd bij de huidige huurders die niet verantwoordelijk zijn, omdat de vorige huurders zich niet hebben laten uitschrijven. Toen ik een appartement wilde huren en me liet inschrijven, bleek dat er nog acht families waren ingeschreven. In bepaalde wijken doen zich in dat verband heel wat problemen voor.

Wat uw vierde vraag betreft, heeft de administratie me bevestigd dat de huidige formulieren nog niet aangepast zijn aan de gewijzigde wetgeving. Dit wordt verklaard door het feit dat de aanvraagformulieren opgenomen zijn in een geautomatiseerd pakket waarmee de inventarisbeheerders werken.

Eind maart heeft de administratie de hernieuwde versie van dit informaticapakket aan alle gemeenten verzonden. In deze hernieuwde versie zijn de aanvraagformulieren aangepast zodat ze alle uitzonderingsmaatregelen bevatten die in het decreet van 18 mei 1999 werden opgenomen. Dit is geen verontschuldiging maar gewoon een vaststelling. Wanneer een decreet wordt goedgekeurd op 18 mei 1999, zou de aanpassing niet zo lang op zich mogen laten wachten.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Met dit laatste had ik het eveneens moeilijk. De verkiezingen kunnen geen excuus zijn.

Wat de bezwaren tegen de heffingen betreft, zullen we minister-president Dewael ondervragen.

Daarnaast doet het probleem van de domiciliëring zich vooral voor in het kader van de sociale huisvesting en sociale fraude. Al jaren vraagt men aan het federale ministerie van Justitie de nodige maatregelen te nemen. Misschien kan de minister er nogmaals op aandringen bij zijn federale collega van Justitie om daar werk van te maken. Volgens de informatie waarover ik beschik, is dit reeds geregeld in Wallonië en in Brussel, maar nog niet volledig in Vlaanderen.

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux : Ik zal uw vraag toevoegen aan de uitgebreide lijst van punten die ik met de minister van Justitie wens te bespreken.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 14.44 uur.*
